

Metodika

(Jaká metodika se používá pro zjištění, zda je žák určitým způsobem znevýhodněný? Co je třeba zvážit a v jaké míře, tj. jsou předem určeny nějaké kategorie a k nim rozpětí hodnot?)

Celkové shrnutí

Ve většině zemí západní Evropy **speciální metodika a kritéria neexistují**, s výjimkou Slovenska, kde se používá metodika Výzkumného ústavu dětské psychologie a psychopatologie. Každý žák je, jak již bylo uvedeno, **posuzován individuálně** a za účasti rodičů a odborníků. Při posuzování mohou být nápomocné různé testy (Holandsko), výchozí informace o dítěti (celostátní databáze o dětech ve VB) a o škole (Švédsko).

VELKÁ BRITÁNIE

Sociálně znevýhodněné děti

- každá škola a místní úřady pro vzdělávání mají informace ze škol z národní databáze o všech žácích v anglických školách (v dané lokalitě), které obsahují např. etnickou příslušnost, pohlaví, adresu, jestli je dítě v sociální péči státu, a rovněž to, zdali má dítě nárok na školní jídlo zdarma (*free school meal*). Ukazatel „školní jídlo zdarma“ je často používán při identifikování „ekonomicky znevýhodněných dětí“ (např. dětí z chudých rodin), neboť dítě na něj má nárok tehdy, jestliže rodiče pobírají sociální dávky.

Děti se speciálními vzdělávacími potřebami

- za jejich vzdělávání jsou odpovědní všichni, kdo jsou s dítětem v kontaktu (učitelé, rodiče, odborníci) a měli by co nejdříve rozpoznat, zdali dítě má, či nemá speciální vzdělávací potřeby; na popud učitele je pak škola posuzuje a následně nese hlavní zodpovědnost za to, aby se dítěti dostalo přiměřené péče vzhledem k jeho vzdělávacím potřebám.

Protože se každé dítě učí jinak a může mít jakýkoliv druh speciálních vzdělávacích potřeb, je důležité, aby škola „krok za krokem“, spolu se specialistou, pomohla s těžkostmi, které dítě může mít. Toto je její povinnost uložená zákonem.

Více informací zde:

http://www.direct.gov.uk/...s/DG_4000835

IRSKO

Metodika neexistuje, každý žák je posuzován velmi individuálně a na základě sledování učitelů a konzultace s rodiči.

FINSKO

Metodika neexistuje. Každé dítě se posuzuje zvlášť. Při posuzování je rovněž kladen velký důraz na přechod dítěte z předškolního do školního vzdělávání. Vzdělávací systém je z důvodu významnosti přechodu z předškolního do základního vzdělávání ujednocený, takže nejsou potíže s tím, jak se dítě hodnotilo a jak se s ním pracovalo v mateřských školách a jak se s ním pracuje a bude pracovat ve školách základních.

Při posuzování metod se získávají informace jak od samotného dítěte, tak od rodiny.

ŠVÉDSKO

Žádná konkrétní kritéria neexistují. Každý žák je posuzován jednotlivě a při posuzování se vychází především z následujícího:

- jak funguje samotná škola
- jaký pokrok dělá dítě v různých předmětech
- jaký pokrok dělá dítě v sociálních dovednostech
- jaké jsou sociální podmínky dítěte – toto je sledováno především v oblastech, kde je hodně nezaměstnaných rodičů, tj. jde o lokální úroveň.

HOLANDSKO

Existují zde testy, pomocí kterých se posuzuje, jakých výsledků dosahuje dítě v různých předmětech (může být ohodnoceno pomocí „A, B, C, D scores“; jestliže žák dosáhne D-scores, je to pro učitele signál, že žák má určitý problém). Po testech následuje individuální posouzení každého žáka učitelem (učitelským sborem), případně profesionály, a diagnóza. Žák ale nemusí testy nutně projít. Důležité je sledování žáka učitelem již od raného věku.

SLOVENSKO

Používá se metodika Výzkumného ústavu dětské psychologie a psychopatologie.

ŠPANĚLSKO

Metodika neexistuje.